

Серія «Корпоративне право»

Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
Національної академії правових наук України
Лабораторія проблем корпоративного права

Навчально-науковий юридичний інститут
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

**НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО ТОВАРИСТВА
З ОБМЕЖЕНОЮ ТА ДОДАТКОВОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ»**

За загальною редакцією професора *В. А. Васильєвої*

Харків
«Право»
2020

УДК 347.74(477)(094.5)

НЗ4

Серія заснована 2015 року

Рекомендовано до друку вченою радою

*Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України
(протокол № 11 від 25 листопада 2020 року)*

Рецензенти:

Ю. М. Жорнокуй – доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри цивільного права та процесу факультету № 6 Харківського
національного університету внутрішніх справ;

О. О. Первомайський – кандидат юридичних наук, доцент,
заслужений юрист України, суддя Конституційного Суду України

НЗ4

Науково-практичний коментар Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» / [В. А. Васильєва, В. В. Луць, Л. В. Сіщук та ін.] ; за заг. ред. В. А. Васильєвої. – Харків : Право, 2020. – 336 с. – (Серія «Корпоративне право»).

ISBN 978-966-998-087-8

У Науково-практичному коментарі Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» здійснено науковий аналіз нормативних положень про правовий статус товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю в частині розкриття порядку створення, функціонування та припинення цих товариств, а також надано практичні рекомендації щодо особливостей застосування окремих правових конструкцій у організаційно-правовій формі товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю.

Видання розраховане на практикуючих юристів, керівників та учасників товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, інвесторів, наукових дослідників, викладачів, студентів, а також тих, кого цікавлять проблеми правового регулювання корпоративних відносин у товариствах з обмеженою та додатковою відповідальністю.

УДК 347.74(477)(094.5)

- © Колектив авторів, 2020
- © Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України, 2020
- © Навчально-науковий юридичний інститут ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2020
- © Оформлення. Видавництво «Право», 2020

ISBN 978-966-998-087-8

Авторський колектив

Васильєва Валентина Антонівна – доктор юридичних наук, професор, директор ННЮІ ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», головний науковий співробітник Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 1, 2, 3, 4 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Васильєва Вікторія Валентинівна – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 7, 8, 41, 42, 43, 44, 45, 46 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Вінтоняк Наталія Дмитрівна – кандидат юридичних наук, науковий співробітник Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 12, 13, 19, 25, 26, 27, 47, 48 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Зеліско Алла Володимирівна – доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільного права ННЮІ ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника» – коментар до ст. ст. 14, 15, 16, 17, 18 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Зозуляк Ольга Ігорівна – доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільного права ННЮІ ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника» – коментар до ст. ст. 49, 50, 51, 52, 53 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Калаур Іван Романович – доктор юридичних наук, професор, народний депутат України, провідний науковий співробітник відділу проблем приватного права НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 5, 6 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Ковалишин Олександр Романович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри судочинства ННЮІ ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», науковий співробітник відділу правового забезпечення ринкової економіки НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 20, 21, 22, 23, 24, 56 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Луць Володимир Васильович – академік НАПрН України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник відділу проблем приватного права НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 9, 10, 11 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Сіщук Ліліана Василівна – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України – коментар до ст. ст. 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, ППП Закону України «Про ТОВ та ТДВ»;

Сліпенчук Наталія Андріївна – кандидат юридичних наук, адвокат, керуючий партнер юридичної компанії Slipenchuk partners – коментар до ст. ст. 38, 39, 40, 54, 55 Закону України «Про ТОВ та ТДВ».

Зміст

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ	8
ПЕРЕДМОВА	9
ГЛАВА I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	12
Стаття 1. Сфера застосування Закону	12
Стаття 2. Відповідальність учасників товариства, які не повністю внесли вклади	25
Стаття 3. Відповідальність товариства	29
Стаття 4. Учасники товариства	32
Стаття 5. Права учасників товариства	34
Стаття 6. Обов'язки учасників товариства	49
Стаття 7. Корпоративний договір	53
Стаття 8. Безвідклична довіреність з корпоративних прав	59
ГЛАВА II. СТВОРЕННЯ ТОВАРИСТВА	64
Стаття 9. Найменування товариства	64
Стаття 10. Створення товариства	66
Стаття 11. Статут товариства	72
ГЛАВА III. СТАТУТНИЙ КАПІТАЛ ТА ВКЛАДИ УЧАСНИКІВ	80
Стаття 12. Статутний капітал товариства	80
Стаття 13. Вклад учасника товариства	82
Стаття 14. Внесення вкладу у зв'язку із створенням товариства	86
Стаття 15. Прострочення внесення вкладу	89
Стаття 16. Збільшення статутного капіталу товариства	93
Стаття 17. Збільшення статутного капіталу без додаткових вкладів	95
Стаття 18. Збільшення статутного капіталу за рахунок додаткових вкладів	97
Стаття 19. Зменшення статутного капіталу товариства	106
Стаття 20. Переважне право учасника товариства	110
Стаття 21. Відчуження частки у статутному капіталі товариства іншим учасникам товариства або третім особам	116
Стаття 22. Особливості звернення стягнення на частку учасника товариства	120

Стаття 23. Перехід частки до спадкоємця або правонаступника учасника товариства	125
Стаття 24. Вихід учасника з товариства	127
Стаття 25. Набуття товариством частки у власному стаутному капіталі	133
Стаття 26. Виплата дивідендів учасникам товариства	137
Стаття 27. Обмеження виплати дивідендів	143

ГЛАВА IV. УПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВОМ..... 146

Стаття 28. Органи товариства	146
Стаття 29. Загальні збори учасників	147
Стаття 30. Компетенція загальних зборів учасників	153
Стаття 31. Скликання загальних зборів учасників	157
Стаття 32. Порядок скликання загальних зборів учасників товариства	173
Стаття 33. Проведення загальних зборів учасників	187
Стаття 34. Прийняття рішень загальними зборами учасників з питань порядку денного	200
Стаття 35. Заочне голосування	210
Стаття 36. Рішення загальних зборів учасників, прийняте шляхом опитування	213
Стаття 37. Особливості проведення загальних зборів учасників товариством, що має одного учасника	219
Стаття 38. Наглядова рада товариства	221
Стаття 39. Виконавчий орган товариства	228
Стаття 40. Обов'язки та відповідальність членів наглядової ради товариства та членів виконавчого органу товариства	242
Стаття 41. Проведення аудиту фінансової звітності товариства на вимогу учасників	250
Стаття 42. Посадові особи товариства	255
Стаття 43. Зберігання документів товариства	263

ГЛАВА V. ЗНАЧНІ ПРАВОЧИНИ ТА ПРАВОЧИНИ, ЩОДО ВЧИНЕННЯ ЯКИХ Є ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЬ.... 269

Стаття 44. Значний правочин	269
Стаття 45. Правочин, щодо якого є заінтересованість	277

Стаття 46. Схвалення значного правочину та правочину із заінтересованістю	281
ГЛАВА VI. ВИДІЛ ТА ПРИПИНЕННЯ ТОВАРИСТВА	284
Стаття 47. Виділ товариства	284
Стаття 48. Припинення товариства	287
Стаття 49. Злиття товариств.....	292
Стаття 50. Приєднання товариства	294
Стаття 51. Поділ товариства	297
Стаття 52. Перетворення товариства	298
Стаття 53. Договір про припинення товариства	299
Стаття 54. Порядок конвертації часток у разі припинення та виділу товариства.....	301
Стаття 55. Захист прав кредиторів під час виділу та припинення товариства	310
ГЛАВА VII. ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ	317
Стаття 56. Товариство з додатковою відповідальністю	317
ГЛАВА VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	320

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

ЦК України	–	Цивільний кодекс України
ГК України	–	Господарський кодекс України
ПК України	–	Податковий кодекс України
КЗпП України	–	Кодекс законів про працю України
Закон України «Про ТОВ та ТДВ», Закон	–	Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»
Закон України «Про АТ», Закон	–	Закон України «Про акціонерні товариства»
Закон України «Про ГТ», Закон	–	Закон України «Про господарські товариства»
Закон України «Про державну реєстрацію ЮО ФОП та ГФ», Закон	–	Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань»
КГС ВС	–	Касаційний господарський суд при Верховному Суді
ТОВ, товариство	–	товариство з обмеженою відповідальністю
ТДВ, товариство	–	товариство з додатковою відповідальністю
АТ	–	акціонерне товариство
ГТ	–	господарське товариство
учасник(-и) ТОВ, учасник(-и) товариства	–	учасник(-и) товариства з обмеженою відповідальністю
учасник(-и) ТДВ, учасник(-и) товариства	–	учасник(-и) товариства з додатковою відповідальністю
ЄДР	–	Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань
ППП	–	Прикінцеві та перехідні положення

ПЕРЕДМОВА

Розвиток підприємництва в Україні передбачає створення ефективної вільної ринкової економіки, яка базується на пануванні приватної власності та індивідуальному прийнятті конкурентних рішень. Однією із найбільш пріоритетних організаційно-правових форм підприємництва юридичних осіб приватного права, у якій в своїй більшості створюється і функціонує вітчизняне бізнес середовище, є товариство з обмеженою відповідальністю. Щодо товариств з додатковою відповідальністю, то хоча останні не поширені у практиці застосування, тим не менш є схожою організаційно-правовою формою юридичних осіб з певними відмінностями у правовому регулюванні.

Перші нормативні положення, що визначали правовий статус товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, були закріплені у Законі України «Про господарські товариства» від 19. 09. 1991 року, у якому визначалися загальні норми заснування та діяльності господарських товариств і спеціальні правила про особливості функціонування товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю (ст. ст. 50–65). Наступним кроком у правовому регулюванні цього виду господарських товариств стало закріплення у главі 8 Цивільного Кодексу України від 16. 01. 2003 року загальних положень про господарські товариства і про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю зокрема (ст. ст. 140–151). Ці новели законодавства удосконалювали окремі механізми регулювання діяльності вказаних товариств на кодифікованому рівні, що зумовлювало подальший розвиток цих організаційно-правових форм у сфері підприємницької діяльності.

Втім численні колізії у застосуванні корпоративного законодавства на практиці та відсутність єдиного нормативного документа, дія якого спрямовувалася б на регулювання правового статусу товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю з деталізацією особливостей їх створення, діяльності та припинення, відсутність належно розроблених установчих

документів та інших локальних актів цих товариств стали вагомими аргументами для розроблення та прийняття спеціального закону.

Крім того, цього вимагали процеси євроінтеграційного спрямування України, зокрема і ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами. Адже наближення вітчизняного корпоративного права до рекомендацій, директив та інших міжнародних актів Європейського Союзу зумовило, як наслідок, удосконалення корпоративного законодавства, у тому числі в частині регулювання правового статусу товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю.

Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» прийнято Верховною Радою України від 06. 02. 2018 року на підставі Закону № 2275-VIII, що набрав чинності 17. 06. 2018 року. З вказаної дати цей Закон визначає правовий статус товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, порядок їх створення, діяльності і припинення, права та обов'язки їх учасників. Крім того, вказаним Законом передбачено, що правовий статус товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю у певних сферах діяльності регулюється цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених спеціальними законами.

На момент опублікування пропонованого Вашій увазі науково-практичного коментаря Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» до останнього внесено зміни на підставі Законів № 132-IX від 20. 09. 2019 р., № 159-IX від 03. 10. 2019 р., № 340-IX від 05. 12. 2019 р. № 540-IX від 30. 03. 2020 р.

Структурно Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» складається з 8 Глав, а саме: 1. Загальні положення; 2. Створення товариства; 3. Статутний капітал та вклади учасників; 4. Управління товариством; 5. Значні правочини та правочини, щодо вчинення яких є заінтересованість; 6. Виділ та припинення товариства; 7. Товариство з додатковою відповідальністю; 8. Прикінцеві та перехідні положення.

Варто відзначити, що новий Закон характеризується диспозитивним підходом до регулювання правового статусу товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, що полягає у закріпленні незначної кількості імперативних та більшості диспозитивних норм, які дають можливість товариству з обмеженою / додатковою відповідальністю розробити на локальному рівні його статут як основний регулятор корпоративних відносин. У Законі теж визначено нові правові конструкції, спрямовані на удосконалення діяль-

ності товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю та управління ними, зокрема йде мова про корпоративний договір, безвідкличну довіреність з корпоративних прав, значні правочини та правочини, щодо вчинення яких є заінтересованість, договір про припинення товариства тощо.

З урахуванням зазначених новацій Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» доцільність надання наукового тлумачення законодавчих норм та практичних рекомендацій щодо їх застосування є вагомою. Пропонований науково-практичний коментар Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» викладений ученими-дослідниками у сфері корпоративного права, колективом авторів Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП імені Ф. Г. Бурчака НАПрН України, кафедри цивільного права ННІОІ ДВНЗ «ПНУ імені В. Стефаника» та практикуючими юристами. Вказаний коментар спрямований на висвітлення позитивних новел та окремих недоліків правового регулювання значущих питань діяльності товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, а також на встановлення правового зв'язку зазначеного нормативно-правового акту з іншими актами законодавства України. Завдяки комплексному підходу до предмета наукового аналізу науково-практичний коментар Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» стане корисним для наукових працівників, викладачів, студентів, аспірантів, практикуючих юристів, юрисконсультів та працівників юридичних осіб корпоративного типу, які здійснюють безпосереднє управління товариством.

*Директор НДІ ППП
імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України,
д. ю. н., проф., академік НАПрН України
О. Д. Крупчан*

Науково-практичний коментар Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 13, ст. 69)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 132-IX від 20.09.2019, ВВР, 2019, № 46, ст. 299
№ 159-IX від 03.10.2019, ВВР, 2019, № 47, ст. 312
№ 340-IX від 05.12.2019, ВВР, 2020, № 12, ст. 66
№ 540-IX від 30.03.2020)

ГЛАВА І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування Закону

1. Цей Закон визначає правовий статус товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю (далі – товариство), порядок їх створення, діяльності та припинення, права та обов'язки їх учасників.

2. Правовий статус товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю у сферах страхової та інвестиційної діяльності, в галузі виробництва сільськогосподарської продукції, а також в інших сферах діяльності, порядок їх створення, діяльності та припинення регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених спеціальними законами.

3. Управління товариствами з обмеженою відповідальністю та товариствами з додатковою відповідальністю, у статутних капіталах яких є частка держави або органів місцевого самоврядування, регулюється цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених спеціальними законами.

1. Закон України «Про ТОВ та ТДВ» є спеціальним нормативним актом, юридична сила якого відносить його до ієрархії законодавчих актів спеціального регулювання. Це означає, що його норми є пріоритетними перед положеннями інших законів, в тому числі кодифікованих актів, в частині регулювання суспільних відносин, які регламентує даний акт. Необхідність його прийняття була викликана прогалинами у регулюванні цілої низки суспільних відносин у сфері встановлення правового статусу окремих видів товариств, а саме: товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю. Ці види є двома окремими організаційно-правовими формами господарських товариств.

Предметом регулювання цього Закону є поняття та правовий статус двох видів господарських товариств. Розглядаючи різні визначення поняття правового статусу, можна узагальнити, що правовий статус – це регламентоване нормами права існуюче становище суб'єкта в певній системі, яке залежить від структури, прав, завдань і відповідальності. Правовий статус – становище того чи іншого суб'єкта в правовій реальності, що відображається у його взаєминах з суспільством і державою. Залежно від суб'єкта, його правовий статус наповнюється тими чи іншими елементами.

Усвідомивши правовий статус як цілісну систему, серед структурних елементів якої можна виділити головні, варто з'ясувати характер її взаємозв'язків з середовищем функціонування. Застосовуючи системний метод дослідження, можна визначити поняття «правовий статус» як комплексне юридичне явище, що визначає статус (становище) суб'єкта у відповідній системі, відокремити його статистичні й допоміжні елементи.

Тому поряд із зазначеним актом, ця група відносин регулюється й іншими законодавчими актами, зокрема: ЦК України¹ у розділі 7 визначає загальні положення про юридичну особу, статус якої набува-

¹ Цивільний кодекс України від 16. 01. 2003 р. №435-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2003, №№40–44. с. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

ють ТОВ та ТДВ після їх реєстрації. У главі 8 ЦК¹ України містяться загальні положення про господарські товариства, до яких відносяться й ТОВ та ТДВ. Слід зазначити, що на відміну від інших видів господарських товариств, таких як акціонерні товариства та командитні товариства, цей кодифікований акт якихось інших спеціальних положень щодо зазначених організаційно-правових видів юридичних осіб не містить. Такий стан речей слід вважати належним, адже дублювання у регулюванні збільшує об'єм правничого «матеріалу», і, як правило, на практиці створює колізії.

Такий кодифікований акт як ГК України також відводить окрему главу в регулювання господарським товариствам. У ст. 80 ГК України² зазначено види господарських товариств в Україні. До господарських товариств належать: акціонерні товариства; товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, повні товариства, командитні товариства. ГК України у чинній редакції містить вичерпний перелік господарських товариств. У п. 1 ст. 79 цього Кодексу зазначено, що порядок створення та порядок діяльності окремих видів господарських товариств регулюється законом³. Йде мова про коментований Закон України «Про ТОВ та ТДВ».

Отже, ТОВ та ТДВ визначені у кодифікованих актах як види господарських товариств і така приналежність цих організаційно-правових форм до господарюючих суб'єктів заперечень не викликає. ГК України поділяє господарську діяльність на комерційну (підприємницьку) та некомерційну. У ЦК України товариства визначені як такі, що здійснюють комерційну (підприємницьку) діяльність – Глава 8 «Підприємницькі товариства», § 1 «Господарські товариства». Стаття 79 ГК України визначає господарське товариство суб'єктом господарювання, який створений юридичними особами та/ (або) гро-

¹ Цивільний кодекс України від 16. 01. 2003 р. №435-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2003, №№40–44. с. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

² Господарський кодекс України від 16. 01. 2003 р. №436-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2003, № 18, № 19–20, № 21–22, с. 144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>

³ Там само.

мадянами шляхом об'єднання їх майна і участі в підприємницькій діяльності з метою отримання прибутку. Це визначення містить певні вади, що провокують негативні правові наслідки. Значно якіснішим з правової точки зору є закріплення у статті 84 ЦК України визначення ТОВ та ТДВ як підприємницьких товариств, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками. Ключовими ознаками цих підприємницьких товариств є мета – одержання прибутку та розподіл (можливість розподілу) між учасниками. З урахуванням положень статті 86 ЦК України, а саме: можливості непідприємницьких товариств отримувати прибуток, визначальною ознакою цих товариств є все таки не одержання прибутку, а неможливість його розподіляти між учасниками товариства.

Тому тлумачення узагальнюючого визначення підприємницького товариства у ГК України створює хибну уяву про необхідність учасника товариства брати участь у підприємницькій діяльності товариства. Учасником товариства є особа, яка володіє корпоративними правами щодо певного товариства, але це не зобов'язує її займатися підприємницькою діяльністю товариства. Володіння корпоративними правами товариства не є діяльністю як такою, та підприємницькою, зокрема.

ТОВ та ТДВ є юридичними особами корпоративного типу. Група юридичних осіб, які на сьогодні наділені законом ознаками, що дозволяють їх об'єднати в одну групу з відповідними наслідками у правовому статусі, є загальноприйнятою на доктринальному рівні. На сьогодні загальновизнані критерії ідентифікації юридичних осіб в якості корпоративних розкриваються лише на основі комплексу ознак таких юридичних осіб, а саме: належності корпораціям ознак об'єднаності осіб, спрямованості на отримання прибутку для наступного його розподілу між учасниками, а також наявного складеного капіталу юридичної особи (статутного капіталу) та набуттям в учасників (засновників) особливого виду корпоративного права, змістом якого є корпоративні права майнового та немайнового характеру, належність корпорацій до підприємницьких (комерційних) юридичних